

stilling fra Kommissionen eller Indstillinger fra et Flertal og et Mindretal, mellem hvilke Lovgivningsmagten saa kan vælge. Der tiltrænges derfor netop en saadan Kommission.

Til syvende og sidst vil jeg — atter i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem fra Frederiksberg har udtalt — sige, at jeg ikke her vil rippe op i gamle Stridigheder, jeg anser det for mest nødvendigt, at man nu handlede saaledes i denne Sal, at der snart kan komme til at foreligge et positivt Resultat. Derfor har jeg ikke villet tage Afstand fra den Betænkning, som ledsager Forslaget om Værkernes Retablering, men for Fremtidens Skyld vil jeg sige, at jeg kan ikke godkende denne Fremstilling. Det ærede Medlem fra Frederiksberg har allerede bestridt den paa et enkelt Punkt. Jeg kunde ogsaa finde Punkter at fremdrage. I de Indvendinger, det ærede Medlem fra Frederiksberg fremsatte, havde han ubetinget Ret, og jeg kan derfor nøjes med at udtale en Protest i al Almindelighed, der er neppe Grund til nu at komme tilbage til alle disse Sager. Jeg vil kun yderligere anbefale at tage Ministerens Forslag. Det forekommer mig, at midt i den Forvirring, som hersker om denne Sag, har det den Gevinst at sætte det hele Spørgsmaal med eet Slag paa den rette Basis. Ud fra denne Basis vil den endelige Ordning være skabt i Løbet af et Par Aar, og det vil ikke kunne ske ad nogen anden Vej. Ad den Vej, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) anbefaler, vil vi komme ind i en Eksperimentering, som allermindst vil vare 7 Aar, og efter disse 7 Aars Forløb har vi ingen Garanti for, at vi er ved Maalet. Ved det Forslag, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) og hans Kolleger stiller, kommer vi i Øjeblikket ud i noget, som vi ikke økonomisk kan overskue; det er muligt, at det frembringer et Resultat, men det kunde ogsaa være, at det ikke skete.

P. Th. Nielsen: Jeg ønsker at gøre enkelte Bemærkninger til, hvad nogle af de ærede foregaaende Talere har sagt. Jeg haaber dog at kunne begrænse mig, idet jeg har den Opfattelse, at Tingets Medlemmer ønsker, at denne Forhandling maa faa Ende indenfor en rimelig Tid. Maa jeg sige til den ærede Ordfører (Eduard Larsen), som sidst talte, at naar han gjorde gældende, at Havfiskeriet lige saa vel vilde kunde trives efter det Forslag, han anbefaler, og efter det Forslag,

Socialdemokraterne anbefaler, som efter vort, saa kan det dog kun ske under een bestemt Forudsætning, den nemlig, at Løbet kan holdes aabent, saa at Fiskerne overhovedet kan komme til Havet. Men det er det, vi er bange for ikke kan ske. Hvis man gaar ned mod Syd til Gødelen, som det ærede Medlem foreslaar, er det højst sandsynligt, at det vil gaa paa samme Maade som tidligere, at det vil blive vanskeligt at holde Løbet aabent, det vil tilsande af og til, det vil skaffe Vanskeligheder for Havfiskeriet og endnu større Vanskeligheder for Landbruget. Hvis man gaar til det Forslag, som Socialdemokraterne foreslaar, er ogsaa heri en Fare for en Lukning, en Tilsanding. Og naar det ærede Medlem fra Bornholm forleden tog mine Udtalelser til Indtægt, kan det ærede Medlem kun gøre det, hvis han vil gaa til den Løsning at bygge to Moler ud i Havet og ofre yderligere 3 Mill. Kr. foruden det, han foreslaar at ofre. Jeg anerkender, at det er en endelig Løsning og ogsaa paa en vis Maade en rationel Løsning, men jeg tror ikke, det er rigtigt at gaa til den Løsning, for Befolkningen paa Egnen ønsker den ikke, navnlig ogsaa af den Grund, at den vil ødelægge det nuværende Fiskeri i Ringkøbing Fjord for en lang Aarrække. Men som sagt, det gentager jeg: Vil man gaa til Slusen, og vil man yderligere bevilge de 3 Mill. Kr., Vandbygningsdirektøren siger, der skal til for at forhindre Tilsanding, ja vel, saa erkender jeg, at det Standpunkt er rationelt. Jeg synes, det er indlysende, at der ved Sluseanlægget vil komme en Tilsanding, hvis man ikke anlægger disse to Moler ude i Havet. Hvordan bliver nemlig Forholdene? Man laver en Sluse, og den holder man selvfølgelig lukket, naar der er Højvande i Havet, og naar der er en Paalandsstorm. Der bliver derovre en Bugt i det løse Sand, i Klitten ind til Slusen, og tror man, at en saadan Bugt ind i en Sandklit kan holde sig uforandret? Nej, den kan jævnes paa en eneste Nat, og det er det, der kan ske, og det er det, Vandbygningsdirektøren forudsiger kan ske, og derfor udtaler han, at vil man være sikker, maa der bygges to Moler ud i Havet, og disse Moler vil koste mindst 3 Mill. Kr.

Den ærede Ordfører vilde gøre gældende, at hvis man fulgte os og vedtog det Forslag, som det Mindretal, jeg tilhører, anbefaler, vil det vare, jeg tror, han sagde 7 Aar, inden der blev gjort Ende paa Sagen. Paa ingen mulig Maade.